

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. ledna 2020 o odvolání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 12. 2019, č. j. 7 T 152/2019-230,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 12. 2019, č. j. 7 T 152/2019-230, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 27. 7. 2019 v 01:30 hod. na pozemní komunikaci v ulici [REDAKCE] řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE] přestože mu byl rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 5. 3. 2009, č. j. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 12. 9. 2009, uložen mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání dvou let.

Za to byl obžalovanému [REDAKCE] uložen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody ve výměře 15 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Zaměřil jej výlučně do výroku o trestu, který shledává nepřiměřeně přísným, když napadenému rozsudku vytýká, že nebyly zohledněny polehčující okolnosti. Navrhuje tak zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku a uložení trestu mírnějšího.

Krajský soud v Ústí nad Labem podle § 254 odst. 1 tr. ř. z podnětu podaného odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěrům, že odvolání není důvodné.

V řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku byla dodržena všechna příslušná procesní ustanovení trestního řádu, a to především ta, jimiž je zabezpečeno uplatnění práva obžalovaného na obhajobu. Ostatně ani podané odvolání nenamítalo vady ryze procesního charakteru. Jednalo se o zkrácené přípravné řízení a po podání návrhu na potrestání soudu prvního stupně přistoupil tento k vzetí osoby obžalovaného do vazby s argumentem, že se jedná o osobu, která po výkonu trestu opakovaně páchala trestnou činností. Za tohoto stavu pak proběhlo hlavní líčení, ve kterém byly provedeny všechny dostupné a rozhodující důkazy. Nebylo shledáno ani vad ve výroku o vině, ve kterém má výrok o trestu svůj podklad. Obžalovaný ostatně nenamítal ani vady ohledně skutkových zjištění a stanovené právní kvalifikace.

Při stanovení druhu a výměry trestu se soud prvního stupně náležitě zabýval kritérii obsaženými v ustanovení § 38 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. V této souvislosti správně poukázal na veškerá hlediska určující povahu a závažnost spáchaného trestného činu, včetně osoby obžalovaného, jeho poměrů a možnosti jeho nápravy. Pokud jde o námitku stran přísnosti uloženého trestu, tak ten byl ukládán v sazbě § 337 tr. zákoníku, jež činí až 2 roky odnětí svobody. Byla stanovena konkrétní výměra v trvání 15 měsíců, což je nepochybně za jediné dílčí jednání trest důrazný, nemůže však být shledán jako nepřiměřeně přísný. Je skutečností, že v přípravném řízení se obviněný doznal, což zopakoval i u hlavního líčení, nejedná se však o kvalifikované doznání, které by mohlo přispět k objasnění trestné činnosti, neboť v dané situaci je dostatek důkazů a podkladů, svědčících pro evidentní závěr, že se obžalovaný této trestné činnosti dopustil, kdy jím uváděné důvody nelze označit než jako malicherné. K ostatním

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

probíhajícími trestními stíháními není možno přihlížet, avšak dostatečná jsou z hlediska osoby obžalovaného zjištění, že tento se dopustil trestné činnosti jako vytrvalý speciální recidivista, kterému jsou opakovaně ukládány dlouhodobé tresty zákazu činnosti - zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, kterých nedbá a neustále je porušuje, za což je posléze odsuzován, a to i za jinou trestnou činnost, k relativně dlouhodobým trestům, když poslední výkon trestu byl v rámci více jak šestiletého pobytu ve výkonu trestu, kdy se jednalo o dva souhrnné tresty, mimo jiné i za trestnou činnost podle § 337 tr. zákoníku, které vykonal 11. února 2019. Jestliže se tak v době velmi krátké po vykonání tohoto trestu dopouští opět shodného jednání, je tak zjevné, že je zcela namístě uložení nepodmíněného trestu, kdy se neuplatní omezení uvedené v § 55 odst. 2 tr. zákoníku. Pokud je stanovena výměra 3 měsíce nad polovinou zákonné trestní sazby, tak takovýto trest nemůže být označen ani jako nepřiměřeně přísný. Jelikož byl zařazen do věznice s ostrahou, která je v současné právní úpravě nejmírnějším typem věznice, tak ani v tomto případě neměl krajský soud důvod ve výroku o trestu cokoliv měnit. Naopak je třeba ocenit přístup soudu prvního stupně, který jako zcela nadbytečný neukládal další trest zákazu činnosti, neboť z aktuálního výpisu z evidenční karty řidiče a zápočtu trestů vyplývá, že s ohledem na stavění doby se výkon tohoto trestu zákazu činnosti během výkonu trestu odnětí svobody posouvá za rok 2030.

Z důvodů shora uvedených postupoval odvolací soud podle § 256 tr. ř. a odvolání obžalovaného zamítl, když neshledal důvodné námitky obžalovaného v něm uvedené.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

Proti tomuto usnesení lze podat **dovolání**. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí **10 000 Kč**.

Ústí nad Labem dne 28. ledna 2020

Mgr. Daniel Broukal v. r.
předseda senátu

Hana
Bláhová
Digitálně
podepsal Hana
Bláhová
Datum:
2020.03.04
13:08:22 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.